Ac3cc-19011224-01.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία.... Φρ. 20 ‖ Ἑξάμηνος. Φρ. 10
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Δημοσιεύονται κατ' ἰδιαιτέρας συμφωνίας καὶ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν
Ἀριθ. τοῦ τηλεφώνου τοῦ "ΣΚΡΙΠ„ 172
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία... Δρ. 15 ‖ Ἑξάμηνος.. Δρ. 8
ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Τὴν 1ην καὶ 16ην ἑκάστου μηνὸς εἶνε δὲ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΣΚΡΙΠ„ Ἀθῆναι
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 5.

ΑΘΗΝΑΙ, Δευτέρα 24 Δεκεμβρίου 1901 | Γραφεῖα: Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 120 | ΕΤΟΣ Ζ'. -- Περίοδος Β'. -- Ἀριθ. 2285

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Τὰ χθὲς δημοσιευθέντα τηλεγραφήματα, διὰ τῶν ὁποίων οἱ γεωργικοὶ πληθυσμοὶ εὐχαριστοῦν τὸν Βασιλέα, μεριμνῶντα ὑπὲρ εὐοδόσεως τοῦ ἔργου τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας καὶ δι' ὧν ὁ Ἄναξ ἐνθουσιωδῶς δηλοῖ ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ μὲ ὅλας Του τὰς δυνάμεις τὴν γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν πρόοδον τῆς χώρας χαιρετίζομεν γηθοσύνως ὡς ἐπίσημα συμβόλαια μεταξὺ Βασιλέως καὶ Λαοῦ πρὸς κοινὴν ἐργασίαν.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς πολλάκις ἔδειξε τάσεις πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου πλούτου, ἀλλ' οὐδέποτε ἔδειξε τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ δεικνύει σήμερον. Ἀρ' ἑτέρου καὶ ὁ Λαὸς ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε σήμερον ἔχει κατανοήσει, ὅτι τὸ ἀληθὲς συμφέρον του δὲν ἔγκειται οὔτε εἰς τὴν κομματικὴν διαπάλην οὔτε εἰς τὴν πρόσκαιρον καταβρόχθισιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τῆς χώρας. Ἐκ τῆς συμπτώσεως δὲ τῶν ἑκατέρωθεν ἀγαθωτάτων αὐτῶν προθέσεων σήμερον ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ προκύψῃ κάτι γεεναῖον ὑπὲρ τοῦ τόπου.

Ἐὰν ἀποπειραθῶμεν κἂν νὰ γράψωμεν ἔστω καὶ ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς σημασίας, ἣν ἔχει ἡ γεωργικὴ καὶ κτηνοτροφικὴ πρόοδος μιᾶς χώρας, ἀναμριβόλως θὰ γράψωμεν ὅ,τι πολλάκις ἐγράφη εἰς τὰς στήλας ταύτας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψωμεν μίαν ὑπόμνησιν, ἥτις καίτοι ἐπανειλημμένως γραφεῖσα, εἶνε ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ καὶ πάλιν. Ἀποβλέπει δὲ ἡ ὑπόμνησις αὕτη τοὺς φόβους, τοὺς ὁποίους δύναταί τις νὰ ἔχῃ μήπως καὶ αἱ σήμεριναι προσπάθειαι δὲν εἶνε συστηματικῆς μελέτης ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ ζωηραὶ ἐρήμεροι προσπάθειαι, αἵτινες θὰ ναυαγήσωσι πρὸ τοῦ χαρακτηρίζοντος ἡμᾶς ἀψικόρου χαρακτῆρος καὶ τῶν προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ παρουσιάσῃ ἀναποδράστως τὸ μέγα αὐτὸ ἔργον.

Ἐλπίζομεν ἐν τούτοις ὅτι οἱ φόβοι οὗτοι θ' ἀποδειχθῶσιν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὄχι σπουδαῖοι καὶ ὅτι ταχέως θὰ χαιρετίσωμεν τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῶν τε βασιλικῶν μεριμνῶν καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ἀληθῆ ἐργασίαν ὑπὲρ τῆς χώρας.

ΑΘΗΝΑΪ ΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Κάπου εἶνε χωμένον καὶ αὐτὸ εἰς κεντρικώτατον μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Ὑπάρχουν μερικὰ κέντρα, ὡς ἀνοικτὰ βιβλία πρὸς μελέτην. Τὸ ξενοδοχεῖον τῆς τέχνης, τῆς καλλιτεχνίας δηλαδή, τῆς προχωρούσης καλλιτεχνίας τῶν θεάτρων, ὀλίγοι τὸ γνωρίζουν. Εἶνε τὸ ἠρεμώτερον. Τρέφει τοὺς Ἰταλικοὺς θιάσους, τοὺς Ἑλληνικοὺς δραματικοὺς καὶ μελοδραματικούς, τὰς Βοημίδας, μερικοὺς ἀποσπάσεις κορίσσας, ἑνίοτε κανένα λόγιον, κανένα μαέστρον καὶ κανένα φαλακρὸν μπαρὸν, διότι οἱ μπαρὸν ἀνήκουν πάντως εἰς τὴν τέχνην. Μουσάκι σπανίως βλέπετε ἐκεῖ μέσα. Κυριαρχεῖ μία ἁρμονία ξυρισμένων γενείων, δὲν ὑπάρχει δὲ εὐεργετικώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε κανεὶς ξυρισμένος ὅταν τρώγῃ σοῦπαν.

— Μπονάσερα μία μπέλα Καρολίνα! Κόμε σέλτε;

— Μπένε, μπένε! Βιένε κουί!

— Κόζα βολέτε!

Ἐνῷ τὰ ἐνεῖα δίκαια τῶν πελατῶν εἶνε Ἕλληνες, ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον εἶνε ἡ Ἰταλική. Ὁρκίζομαι, ἐπὶ δὲν ὑπάρχει πλέον διεθνὴς γλῶσσα ἀπὸ τὴν Ἰταλικήν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τοιαῦτα ἰταλίζοντα οἱ Ἰταλικοὶ θίασοι τὴν ἔχουν διδάξει εἰς ὅλους, εἰς μουσικούς, εἰς κομπάρσους, εἰς ξενοδόχους, εἰς θεατρώνας, εἰς τοιχοκολλητὰς προγραμμάτων. Ἔπειτα οἱ ἰδιαίτεροι ἐκεῖνοι: τύποι τῶν λεόντων τοῦ Ἰταλικοῦ μελοδράματος, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ἀπὸ τώρα ποίας θίασος θὰ μᾶς ἔλθῃ τὸν ἑπόμενον χειμῶνα ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ ποίας κορίσσας θὰ περιέχῃ αὐτὸς ὁ θίασος ἔχουν μάθει κατὰ βάθος τὴν γλῶσσαν τῆς ἀδελφῆς Ἰταλίας. Διὰ μέσου τῶν ρουφημάτων τῆς σούπας ἀκούει κανεὶς καὶ ρεπορτὰζ θεατρικὸν, ἐκ τῆς συνομιλίας δύο λεόντων, ἢ ἀλλασσόντων πληροφορίας ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην γωνίαν τοῦ ξενοδοχείου.

— Τί κάνει Τζωρτζή;

— Ὁ Γονζαλὲς μᾶς ἔρχεται.

— Ἀπὸ τὸ Μποσκουρέστι;

— Ὄχι, ἀδερφέ, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

— Μωρὲ εἶνε κ' ἡ Ἀντελίνα μέσα;

— Ἄκου λέει, Ἡ Ἐμίλια, ἡ Φαρίνα.

— Κορίστα καὶ ἡ Φαρίνα;

— Ἔγεινε κομπριμάρια τώρα.

— Μπένε! Μπένε. Καὶ πρίμα;

— Ἡ Μαρτώνη.

— Μ! μ! Κοζί-κοζί.

Ὁ διάλογος καταπίνεται ὑπὸ ἄλλων δυνατώτερον. Ὁμιλοῦν παρίκοι μερικοὶ ἐρασιτέχναι τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς διὰ τὸν Γολδόνην. Ἕνα πούρον ἀναπηδᾷ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ μίαν πιπίνα καὶ ἀναπέμπει τὴν εὐωδίαν τῆς [illegible]

[illegible]

δὲν ταξειδεύουσιν καὶ δὲν σπουδάζουν ἔξω.

= Καὶ κάτι ἄλλο μποροῦν νὰ ἴδοῦν οἱ τοῦ «Βασιλικοῦ Θεάτρου» εἰς τὴν «Νέαν Σκηνήν».

= Τὴν καλαισθησίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν παρισταμένων ἔργων.

= Μία «Ἀλκηστις», μία «Ἀγριόπαπια», μία «Λοκαντιέρα»—δὲν εἶνε μικρὰ πράγματα μᾶς συγχωρεῖτε.

= Ἅμα τὰ ἰδοῦν αὐτὰ τὰ ἔργα ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ντραποῦν ποῦ δίνουν ὅλα τὰ ἀρχαιολογικὰ ἐκεῖνα συνονθυλεύματα εἰς τὸ «Βασιλικὸν Θέατρον», τὰ ὁποῖα μόνον οἱ δύται τῶν Κυθήρων θὰ ἠδύναντο ν' ἀνακαλύψουν.

= Ἀπόδειξις δὲ, ὅτι τὸ καλὸν εἶνε εἰς τὴν «Νέαν Σκηνὴν» καὶ τὸ σάπιον εἰς τὸ «Βασιλικὸν Θέατρον» εἶνε ἡ συρροὴ κόσμου εἰς τὴν πρώτην καὶ αἱ κεναὶ ἕδραι εἰς τὸ δεύτερον.

= Ὁ κ. Χρηστομάνος δὲ ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενος.

= Ζητεῖ ἀπὸ ὅλους γνώμας καὶ τὴν ἀρωγὴν πάντος δυναμένου νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἔργον του.

= Καθ' ἑκάστην τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ φέρει νέα ἔργα.

= Τὰ διαβάζει, ἐκλέγει.

= Φανταστῆτε «Βασιλικὸν Θέατρον» χωρὶς ...Βιβλιοθήκην!

= Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδώσαμέν ποτε οὐδεμίαν συμβουλὴν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, θὰ ἑτοιμούσαμε νὰ ὑποβάλωμεν μίαν πρότασιν εἰς τὴν Α. Μ.

= Νὰ διορίσῃ εἰς μίαν καταρτισθησομένην βιβλιοθήκην τοῦ Θεάτρου τρεῖς λογίους γνωρίζοντας τὴν Γαλλικὴν, τὴν Γερμανικὴν, τὴν Νορβηγικὴν, (ἀπαραίτητον σήμερον, ὅπου τὸ θέατρον τοῦ Βορρᾶ εἶνε τὸ μᾶλλον πλούσιον εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα παραγωγῆς) τὴν Ἰταλικὴν.

= Οὗτοι θὰ δύνανται νὰ μεταφράζουν εἴκοσιν ἔργα τὸ ἔτος τὸ ὀλιγώτερον, ἔργα πρώτης τάξεως.

= Τοιουτοτρόπως ἀποδεικνύεται, ὅτι ὑπάρχει καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας γοῦστο.

= Λεπτὰ διὰ νὰ ἀγοράζωνται εἰσιτήρια διὰ τὸ θέατρον ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἀθήνας.

= Ἀπόδειξις τὰ Λαγεῖα τῶν Ἀρχαιοτήτων, ποῦ ἐπωλήθησαν χθὲς π. μ.

= Τ' ἀνέβασαν οἱ πωληταί των περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς 2 1)2 δραχμὰς τὸ ἕνα.

= Πάλιν καλὰ ποῦ δὲν ἀνέβηκαν ὅσον ἀνέβηκαν καὶ τὰ εἰσιτήρια τῆς Ρεζᾶ, πρὸ μηνός.

= Τὶ παίξιμον ἄρπας ἦτο ἐκεῖνο τὸ προχθεσινὸν εἰς τὴν «Μουσικὴν Ἑταιρίαν» τῆς Βέλγας δεσποινίδος Κρέμερ!

= Τὸ ἀκροατήριον ἐνθουσιάσθη.

= Ἐλάβηκεν ὅμως μία ἀνθοδέσμη διὰ νὰ προσφερθῇ εἰς τὴν γόησσαν καλλιτέχνιδα.

= Ἐν τούτοις διὰ τὴν συναυλίαν αὐτὴν ἔλαβεν ἡ καλλιτέχνις δρ. 300.

= Διὰ τὰς Ἀθήνας δὲν ἦτο ὀλίγον τὸ ποσὸν αὐτό.

= Χίλιαι ἑκατὸν δραχμὰς ἔξοδα εἶχεν ἐν ὅλῳ διὰ τὸ προχθεσινὸν της κονσέρτο ἡ «Μουσικὴ Ἑταιρία».

= Εἰς αὐτὰς δὲν ὑπολογίζονται καὶ τὰ εἰσιτήρια τῶν τζαμπατζήδων!

= Μόλις ἐκαλύφθησαν τὰ ἔξοδα παρ' ὅλην τὴν συρροὴν τοῦ κόσμου.

= Παρ' ὅλην τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Δασαρχείου νὰ μὴ κόπτωνται δένδρα, εἴδαμεν ἔξωθεν τῶν ἀνθοπωλείων τῆς ὁδοῦ Σταδίου τεραστίους κλάδους ἐλατῶν.

= Ἀρκετὰ δὲ δένδρα θὰ γείνουν τὰ Χριστούγεννα.

= Τῇ ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων μία ἑορτὴ δένδρου ἐκπάγκως λαμπρὰ προμηνύεται εἰς τὸ μέγαρον τῆς εὐγενοῦς κυρίας Σ.

= Ἐκτὸς τοῦ δένδρου τοῦ «Ἀσύλου τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης» τὸ ὁποῖον ἔγινεν εἰς τὴν «Μουσικὴν Ἑταιρίαν» ὡραῖον θὰ εἶνε καὶ τὸ δένδρον τοῦ Βρεφοκομείου.

= Θὰ γείνῃ τὴν 29 Δεκεμβρίου.

= Καὶ εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα θὰ γείνῃ ἑορτὴ Χριστουγεννιάτικη.

= Ἡ βαθύπλουτος κυρία Χατζηκώστα, χήρα τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀπέστειλε σημαντικὴν χρηματικὴν ποσότητα διὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΝΕΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΟ ΒΕΟΜΒΟΛΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΠΑ

Ἡ νέα ἐγκύκλιος τῆς Οἰκουμενικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου κατὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀριθ. Πρωτ. 6158
Διεκπ. 4264

Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῳ Ἀποστολικῷ καὶ Πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ ὑποκείμενοι Ἱερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Μητροπολῖται, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοὶ ἡμῶν ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ καὶ ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγ. Ἐκκλησίας καὶ ἑκάστης Ἐπαρχίας καὶ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ὁδηγοῦσοι ἱερομόναχοι, τιμιώτατοι ἱερομόναχοι, πρόκριτοι καὶ λοιποὶ πάντες οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῃ Ἀρχιεπισκοπῇ εὐλογημένοι Χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά, χάρις εἰη ὑμῖν παρὰ καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος.

Τὴν θείαν καὶ ἁγίαν Γραφὴν, τήν τε Παλαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην, θεόπνευστον ἀνομολογεῖν παρά τε αὐτῆς ταύτης τῆς ἁγίας Γραφῆς ρητῶς διακελευόμεθα καὶ παρὰ τῶν ἐνδελεχῶς εἰς τὴν μελέτην καὶ ἑρμηνείαν ταύτης ἐγκυψάντων ἁγίων Πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας σαφῶς καὶ πεπεισμένοι διδασκόμεθα. «Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ὡς διαρρήδην ἀποφαίνεται ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι», (Β'. Πέτ. 1,21).

Καὶ ὁ τῶν ἐθνῶν δὲ Ἀπόστολος ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος οὗτος, ἤτοι σαφῶς τὸ αὐτὸ διαβεβαιούμενος, ἔφη· «Εἰ καὶ ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζοιτο παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω· ὡς προείρηκα καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἰ τις εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. 1, 8—9). Ἀλλὰ καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτημένος» (Β. Τιμ. 3, 16—17) ἐνδεικνὺς οὕτω πρὸς τῇ θεόπνευστίᾳ καὶ τὴν μεγίστην ψυχικὴν ὠφέλειαν, ἣν ἀπὸ τῆς προσηκούσης τῶν Γραφῶν μελέτης ἀρύεται πᾶς ὁ μετ' εὐλαβείας ἐγκύπτων εἰς αὐτάς.

Ὅθεν καὶ τοὺς λόγους τούτους τοῦ θεορρήμονος Ἀποστόλου ἐκτενέστερον ἀναπτύσσων ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ὑπὲρ πάντα ἄλλον περὶ τὴν λυσιτελῆ μετάδοσιν τοῦ περιεχομένου τῆς θεοδότου Γραφῆς ἀσχοληθείς, ἐπάγεται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τάδε: Πᾶσα τοίνυν Γραφὴ θεόπνευστος πάντως καὶ ὠφέλιμος, ὥστε κάλλιστον καὶ ψυχωφελέστατον ἐρευνᾶν τὰς θείας Γραφάς· ὥσπερ γὰρ δένδρον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων πεφυτευμένον, οὕτω καὶ ἡ ψυχή, τῇ θείᾳ ἀρδευομένη Γραφῇ, πιαίνεται καὶ καρπὸν ὥριμον δίδωσι, πίστιν ὀρθόδοξον καὶ ἀείθαλεσι τοῖς φύλλοις, ταῖς θαρέστοις, φημὶ, ὡραΐζεται πράξεσι. . . . Κρούσωμεν τοίνυν εἰς τὸν κάλλιστον Παράδεισον τῶν Γραφῶν, τὸν εὐώδη, τὸν γλυκύτατον, τὸν ὡραιότατον, τὸν παντοίοις τῶν νοερῶν θεωρόρων ὀρνέων κελαδήμασι περιηχοῦντα ἡμῶν τὰ ὦτα, τὸν ἀπτόμενον ἡμῶν τῆς καρδίας, καὶ λυπουμένην μὲν παραμυθοῦντα, θυμουμένην δὲ κατευνάζοντα καὶ χαρᾶς ἀΐδιον ἐμπιπλῶντα».

Ἀλλ' ὁ αὐτὸς θεῖος Πατὴρ, ὥσπερ ἀλλαχοῦ, οὕτω καὶ ἐν τῷ προμνημονευθέντι χωρίῳ, παροτρύνων συντόνως εἰς τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν τῶν ἁγίων Γραφῶν, ἐφελκύει ἅμα τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς δυσχερείας περὶ τὴν ὀρθὴν κατανόησιν αὐτῶν, καταδεικνύς, ὅτι πολλὰ ἐν ταῖς Γραφαῖς οὐ τοῖς πᾶσιν ἀμέσως προκεῖται διὰ τὸ βάθος τῶν ἐναποκειμένων αὐτοῖς νοημάτων καὶ ἐπιμόνου ὅρκ καὶ ἰδιαζούσης περὶ αὐτὰ ἐπιστάσεως χρῄζοντα, τοῦ πανσόφου Θεοῦ οὕτω τὸ πρᾶγμα προδήλως οἰκονομήσαντος, ὥστε μὴ κοινήν τινα καὶ οἱονεὶ μίαν τῶν πολλῶν τὴν θείαν ἐκλαμβάνεσθαι Γραφὴν, τούτου δ' ἕνεκα καὶ μετὰ τ' ἀνωτέρω ἐπάγεται: «. . . ἀλλὰ μὴ παρέργως κρούσωμεν, προθύμως δὲ μᾶλλον καὶ ἐπιμόνως, μὴ ἐκκακήσωμεν κρούοντες· οὕτω γὰρ ἡμῖν ἀνοιγήσεται. Ἐὰν ἀναγνῶμεν ἅπαξ καὶ δὶς καὶ μὴ διαγνῶμεν, ἃ ἀναγινώσκομεν, μὴ ἐκκακήσωμεν, ἀλλ' ἐπιμείνωμεν, ἀδολεσχήσωμεν, ἐρωτήσωμεν. Ἐπερώτησον γὰρ, φησὶ, τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι· οὐ γὰρ πάντων ἡ γνῶσις.»

Ἤδη δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ σαφῶς εἴρηται, ὅτι τὸ ταύτην ὡς δεῖ κατανοῆσαι οὐ τοῦ παντὸς ἔργον, καὶ ὅτε οὐκ ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο τὸ **ἀναγινώσκειν** αὐτὴν ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ **ἐπιγινώσκειν**. Τὸ γὰρ εἰρημένον «Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς» (οὐκ εἶπε δὲ ἁπλῶς ἀναγινώσκετε, ἀλλ' ἐρευνᾶτε), καὶ τὰ «ἄρα γινώσκετε [illegible] καὶ ὁ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ μαθητὰς γραφόμενον, καθ' ὃ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἔστι δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς Γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν» (Β'. Πέτρ. 3. 16), ταῦτα καὶ ὅσα τοιαῦτα τὴν αὐτὴν ῥηθεῖσαν δυσχέρειαν περὶ τὴν ὀρθὴν καὶ ἀνελλιπῆ τῶν Γραφῶν κατανόησιν ὁμοφώνως βεβαιοῦσι.

Πρὸς τί δ' ὁ μακρότερος ἡμῶν οὗτος λόγος, τὸ μὲν περὶ ὠφελείας τῆς τῶν Γραφῶν μελέτης, τὸ δὲ περὶ θεοπνευστίας αὐτῶν καὶ δυσχερείας περὶ τὴν τούτων κατανόησιν, καὶ ποῦ κατατείνουσιν αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ποιμαντορικαὶ ἡμῶν αὗται ὑπομνήσεις;

Ἠκούσατε δήπου καὶ ὑμεῖς, ἀγαπηοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ, περὶ γενομένης ἔναγχος θρασείας ἀποπείρας μεταφράσεως τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὑπό τινος ὁμογενοῦς Πέλλη τοῦνομα εἰς γλῶσσαν γυδαίαν, ἔναγχος ἐκφυείσαν ἐκ τῶν κεφαλῶν τινων καινὰ καὶ ἀπρόσφορα βουλευομένων, πεπατημένην, ἀνώμαλον καὶ ἀκατάστιστον, μὴ οὖσαν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, κοινὴν παρ' ἡμῖν διάλεκτον, ὡς οἰονται, καὶ ἐν ταὐτῷ οὐ μόνον καταρρίπτουσαν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὕψος τῆς ἱερᾶς τοῦ Εὐαγγελίου γλώσσης, ἐν ᾗ τοῦτο κατ' ἐξαιρετικὴν πάντως τοῦ Θεοῦ χάριν παρεδόθη ἀμέσως παρ' αὐτῶν τῶν ἱερῶν συγγραφέων εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ διαστρεβλοῦσαν ἐν πολλοῖς τὰ θεῖα ῥήματα κατὰ τρόπον κινοῦντα δικαίως τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν παντὸς γνησίου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τέκνου, θέλοντος ἀμεμπτον τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς μεγαλεῖον.

Καὶ ἡ μὲν κατάκρισις καὶ πακάτρωσις αὐτῆ μεταφράσις, ἡ παρ' ἀνθρώπων παράπαιδευτον καὶ μηδ' ἄκρῳ δακτύλῳ, ὡς ἔοικεν, ἱερᾶς παιδείας γευσαμένων χαλκευθεῖσα καὶ ἀρξαμένη τύποις ἐκδίδοσθαι καὶ ἐν ἡμερησίοις δημοσιογραφικοῖς φύλλοις, ἥτοι ἐν τῇ σήνθῃς μυθιστορήμα φιλοποίοις τέρψεως, ὅπερ οὐκ ἦν τον, ὡς πᾶς τις ἐγέφων κατανοεῖ, κατάκριτον καὶ ἀπόβλητόν ἐστιν ἐπὶ τῶν θείων τῆς Γραφῆς ῥημάτων ἐνεργούμενον, ὑπέστη ἤδη τὴν προσήκουσαν ἐκκλησιαστικὴν ἀποδοκιμασίαν καὶ κρίσιν, ἡ καὶ πρὸ ἡμῶν ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας σπευσάσης εὐκαίρως ὑποδεῖξαι τὸ πρακτέον ἐκ καθήκοντος ὑπερτέρου τῇ ἀδελφῇ ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίᾳ. Ἐνθα τὰ ἔνεκα καὶ καινοφανὲς γλωσσικὸν ἐξάμβλωμα ἐνεφανίσθη, τῇ δ' ἀξιεπαίνῳ ἐνεργείᾳ τῶν ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν καὶ τελεῖν ἀνεκόπη ἡ τούτου ἐκτύπωσις, ἡ τοιαύτην ἀγανακτησιν παρὰ τῷ ἐκεῖ ὀρθοδόξῳ πληρώματι ἐξεγείρασα.

Ἐπειδὴ δ' ὅμως ἐν τοῖς ἐσχάτοις σώζεται ἠχοῦσα καθ' οὗ, ὡς μὴ ὤφελεν, οὐ πορὰ πᾶσιν εὐ ἰδικεῖται ὑπάρχουσα ἡ προδήκουσα τοῖς ἱεροῖς πατρικοῖς τόλμα καὶ τὸ δὲ λάμενον δέδας, οὗ τὸ πρῶτον νῦν γίγνεται ἀπόπειρα ἀ μεταφράσεως κατὰ λέξιν τοῦ ἱεροῦ θεοπνεύστου πρωτοτύπου τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν δηθεν κοινολεκτοῦμενον καθ' ἡμᾶς λαϊκὸν ἰδίωμα, παρὸ τὰ ἐπὶ τούτῳ ρητὰ πρόγε τῶν ἑτέρας ἀπιγορεύειν διὰ πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν Ἐγκυκλίων, ἐπάναγκες δ' ἐστὶ τοῦ λοιπὸν μὴ ἐπαναληφθῇ τὰς τοιαύτας ἀποπείρας, τοσοῦτον σκανδάλων προξένους παρ' ἡμῖν γενομένας, διὰ ταῦτα σκεψάμενοι μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κοινῇ ψήφῳ καὶ γνώμῃ ἀπεφηνάμεθα, ὅπως τοῦντεῦθεν **ἀπαγορεύνται πᾶσα εἰς νεώτερον ἑλληνικὸν ἰδίωμα κατὰ λέξιν μετάφ[illegible]** [illegible] **ἐκκλησιαστικοῦ ἢ ἀπόδοσις μ ταξὺ τῶν Χριστιανῶν τοιούτων μετοῦρ[illegible]** [illegible] **δέκατε, ὁθενδήποτε προερχομένων.** Ἅτε δὴ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναμφηρίστους τάσδε ἀληθείας, εἰς ἃς καὶ προσέχειν τὸν νοῦν πάντα εὐσεβῆ Χριστιανὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς κλίματος πατρικῶς προτρεπόμεθα καὶ ἐντελλόμεθα ἐκκλησιαστικῶς.

Καὶ δή: Α'.) τῆς θεοπνευστίας τῆς ἁγίας Γραφῆς καθόλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἰδίᾳ ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς Γραφῆς περιτράνως κηρυττομένης καὶ κοινῶς παρὰ πάντων ἀνομολογουμένης, τῆς δὲ καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐχούσης τὸ ἐξαιρετικὸν ὅλως προτέρημα τοῦ δεχθῆναι ἐν Ἑλληνικῇ γλώσσῃ τὰς θείας καὶ ἱερὰς γραφὰς ἀμέσως παρὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἤτοι τὴν μὲν Παλαιὰν Διαθήκην ἐν τῇ κατὰ θείαν πάντως Πρόνοιαν γενομένῃ μεταφράσει τῶν Ἑβδομήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὴν δὲ Καινὴν Διαθήκην, οὕτως, ὡς αὕτη ἐγράφη αὐταῖς λέξεσι παρὰ τῶν ἱερῶν αὐτῆς συγγραφέων, τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ Ἀποστόλων, εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὡσαύτως γλῶσσαν, ὀφείλομεν προδήλως πρώτιστα πάντων ἡμεῖς πάσῃ δυνάμει μεριμνᾶν περὶ τῆς ἀμεταβλήτου ἐν πᾶσι τηρήσεως τοῦ ἱεροῦ πρωτοτύπου, ἐν ᾧ ἐξέωσαν λαλήσαι ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελισταί.

Β') Τῆς σχέσεως τοῦ γλωσσικοῦ ἰδιώματος τοῦ ἱεροῦ πρωτοτύπου πρὸς τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα, ὅπερ τὴν σήμερον κρατεῖ παρ' ἡμῖν, οὔσης τοιαύτης, ὥστε μὴ παρίστασθαι ταῦτα ὡς δύο διάφορους καὶ ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμένας γλώσσας, ἀλλ' ὡς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γλῶσσαν ἐν τῇ φυσικῇ καὶ ἱστορικῇ αὐτῆς ἀναπτύξει, τῆς δὲ ἡμετέρας ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς καθ' ἡμέραν καὶ ἀδιακόπου ἐν τοῖς αἰῶσι χρήσεως τοῦ πρωτοτύπου πρὸς τῇ πανσεβάστῳ αὐτοῦ ἱεροτῆτ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

ΥΠΟ

MICHEL PROVINS

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Μαρὲτ, κατασκονισμένη. Ὁ βαρῶνος Δὲ Μαρὲτ, πενθηφορῶν, κάθεται εἰς μίαν πολυθρόναν καὶ βγάζει ἀπὸ ἕνα κιβώτιον οἰκογενειακὰ ἔγγραφα διάφορα, τὰ ὁποῖα ρίπτει στὴ φωτιὰ ἀφοῦ τὰ ἀναγνώσῃ. Ἔρχεται οἰκείως, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ, ὁ παλαιὸς φίλος τοῦ σπιτιοῦ Ζεβριέ.

ΖΕΒΡΙΕ. χωρῶν πρὸς τὸν Μαρὲτ μὲ τεμένας χεῖρας. Καλὴ μέρα, πῶς εἶσαι σήμερα ;

ΜΑΡΕΤ, σφίγγων τὰς χεῖρας τοῦ φίλου του.—Σωματικῶς ἀρκετὰ καλά. Ἠθικῶς, ἐπίσης καλλίτερα.

ΖΕΒΡΙΕ.—Ἀ ! Δόξα τῷ Θεῷ !

ΜΑΡΕΤ.—Ναί, καλλίτερα. Δὲν αἰσθάνομαι πλέον τόσον ζωηρὰν, τόσον σπαρακτικὴν τὴν ἰδέαν τοῦ ἀποχωρισμοῦ τοῦ θανάτου. Αὐτὸ δὲν εἶνε λήθη βεβαίως, ἀλλ' εἶνε μία νάρκη. Καὶ ὅμως μόλις εἶνε ὀκτὼ ἡμέραι σήμερον ποῦ ὡδηγήσαμε τὴν καυμένην τὴν Ἀντουανέττα μου στὴν τελευταίαν κατοικίαν της. Ὀκτὼ ἡμέραι καὶ ἤδη ἤρχισε νὰ ὑπερισχύῃ αὐτὸ τὸ ἔνστικτον τοῦ ἐγωϊσμοῦ τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ὥστε τὸ παρελθὸν νὰ συντρίβῃ τὸ παρὸν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλει νὰ προσκολλώμεθα εἰς τὴν ζωήν.

ΖΕΒΡΙΕ. — Εὐεργετικὸν ἔνστικτον δι' ὅσους μένουν, χωρὶς νὰ εἶνε ὕβρις δι' ὅσους φεύγουν. Εἶμαι κατενθουσιασμένος φίλε μου, ποῦ σὲ βλέπω μὲ αὐτὰς τὰς διαθέσεις (κάθησε). Καὶ καλὰ ἔκαμα νὰ εἶπῶ στὸν Βιλεμπρούν νὰ ἔλθῃ, νὰ περάσωμε ὀλίγον τὴν ὥραν μὲ τὸ τακτικόν μας βίστ. Δὲν πιστεύω νὰ σοῦ κακοφανῇ· εἶνε μία ἀθῶα διασκέδασις.

ΜΑΡΕΤ.—Ὄχι, θὰ εὐχαριστηθῶ μάλιστα νὰ εὑρεθοῦμε πάλιν καὶ οἱ τρεῖς.

ΖΕΒΡΙΕ— κυττάζων τὰ χαρτιά. Καὶ τί κάνεις αὐτοῦ ;

ΜΑΡΕΤ.—Νὰ, καταγίνομαι νὰ ἐκκαθαρίζω, νὰ ταξινομῶ. Ἡ μακαρίτισσα εἶχε μιὰ συνήθειαν νὰ φυλάττῃ ὅλα ὅσα ἐλαμβάναμε. Ὀλόκληρος ἡ τριακονταετὴς ζωή μας εἶνε ἐδῶ μέσα.

ΖΕΒΡΙΕ.—Τὰ διαβάζεις καὶ τὰ καῖς ;

ΜΑΡΕΤ.—Σχεδὸν ὅλα. Τί νὰ τὰ κάμω; Ὕστερ' ἀπὸ μένα ἡ οἰκογένειά μου σβύνει. Ἀρχίζω λοιπὸν τὴν τέφραν. Εἶναι ὅμως περίεργον, κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του νὰ ξαναδιαβάζῃ κανεὶς τὴν ἱστορίαν του. Εὑρίσκει τόσας διαφοράς ! Δτότι ἐγὼ εἶμαι τῆς ἰδέας ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀλλάσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ φυσιολογικῶς μεταμορφώνεται ἀρδην. Ἐγὼ τοὐλάχιστον ἐκπλήττομαι τόσον πρὸ αὐτοῦ τοῦ ἄλλοτε ἐ γ ὼ μου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε πλέον τὸ ἐ γ ὼ τῆς σήμερον, ὅπως ἂν ἐπρόκειτο περὶ τῶν πράξεων κανενὸς μυθιστορικοῦ ἥρωος.

ΖΕΒΡΙΕ.—Ἐκτὸς τῶν ὑπερβολικῶν παθῶν του.

ΜΑΡΕΤ.—Κεφάλου. Τὰ εἶχα καὶ ἐγὼ αὐτὰ τὰ πάθη. Ἐκάην ἀπὸ ὅλες τὴς φωτιές, ποῦ λέγουν. Μάλιστα, φίλτατέ μου, ἠγάπησα, ἐλάτρευσα...

ΖΕΒΡΙΕ.—Καὶ τὴν γυναῖκά σου ;

ΜΑΡΕΤ.—Ἰδίως τὴν γυναῖκά μου. Νὰ, ἴσα-ἴσα αὐτὰ ἐξαναδιάβαζα τώρα. Σὺ δὲν ἐγνώρισας τὴν Ἀντουανέτταν παρὰ κατὰ τὴν δύσιν της. Ἀρραβωνιασμένη καὶ νεόνυμφος ἦτον θαυμασία. Νὰ, κύτταξε αὐτὴν τὴν φωτογραφίαν (ποῦ δεικνύει μίαν ποῦ εὑρῆκε εἰς τὰ χαρτιὰ) εἶνε ἀπὸ τὰ 66. (Ὁ Ζεβριὲ ἐκπλήσσεται.) Ἔ ! δὲν τὴν ἀναγνωζει κανείς !

ΖΕΒΡΙΕ.—Περίεργον ! Ἐξετάζων κανεὶς τὰ μάτια, τὰ χείλη, τὸ πρόσωπον, ὄχι μόνον δὲν ἀνευρίσκει τίποτε ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐνσάρκωσιν, ἀλλὰ ἀποκτᾷ καὶ μίαν ἐντελῶς διάφορον ἐντύπωσιν. Φαίνεται γυναῖκα...συγγνώμην διὰ τὴν ἔκφρασιν...γυναῖκα φιλήδονος !

ΜΑΡΕΤ.—Αὐτὸ εἶν' ἀληθές. Καὶ γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ κανεὶς μὲ ζήλειαν Ἐγὼ μιὰ φορὰ τὴν ἐζήλευα φρικωδῶς.

ΖΕΒΡΙΕ.—Ἐσύ ! Ἀδύνατον !

ΜΑΡΕΤ.—Μάλιστα, μάλιστα, ἐγώ. Σοῦ εἶπα ὅτι ἤμην ἄλλος ἄνθρωπος τότε.

ΖΕΒΡΙΕ.—Μὰ γιὰ νὰ τὴν ἐζήλευες θὰ εἶχες λόγους.

ΜΑΡΕΤ.—Μοῦ ἤρκουν τὰ φαινομενικά. Καὶ καθὼς παρετήρησες εἰς τὴν φωτογραφίαν....

ΖΕΒΡΙΕ.—Καλὰ τὰ φαινομενικά. Ἀλλὰ λόγον ἀποχρῶντα οὐδέποτε πιστεύω νὰ σοῦ ἔδωκε.

ΜΑΡΕΤ.—Μοῦ ἔδωκε μιὰ φορά. Εἶνε εἰκοσιπέντε ἔτη ἀπὸ τότε...Ἤμην τότε γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας εἰς τὸ Μέναχον.

ΖΕΒΡΙΕ ἐκπληττόμενος — Συγχρόνως μὲ τὸν Βιλεμπρούν,

ΜΑΡΕΤ.—Ἀκριβῶς, καὶ θὰ ἴδῃς, ὅτι καὶ αὐτὸς ἔπαιξε πρόσωπον εἰς αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον. Τότε, ἀποτελούσαμεν ἡ οἰκογένεια τοῦ Σερβινύ, ἡ ἰδική μου καὶ ὁ Βιλεμπρούν μίαν συντροφιὰν ἀδιάσπαστον. Γεύματα, θέατρα, ταξείδια, ὅλα τὰ ἐκάμναμε μαζί. Μιὰ ἡμέρα ὁ πρίγκηψ Δι-Χαρνάφ μᾶς προσκάλεσεν εἰς ἕνα κυνήγι τσαλαπετεινῶν στὸ Τυρόλον. Τὸ ἐντευκτήριον ἦσαν δύο περίπτερα εἰς ἓν ἄκρον τοῦ δάσους. Αἱ γυναῖκες ἔπιασαν τὸ ἕνα καὶ ἡμεῖς οἱ ἄνδρες τὸ ἄλλο.

ΖΕΒΡΙΕ—Σὰν νὰ βλέπω τὴν σκηνοθεσίαν τοῦ δράματος, περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ ἀνέφερες.

ΜΑΡΕΤ—Καὶ ἡ σκηνοθεσία καὶ αἱ περιστάσεις ; ἡ ἀφύπνισις τὰ χαράγματα, ἡ σιωπηλὴ ἔξοδος, ἡ σύλληψις τοῦ Βιλεμπρούν φεύγοντος ἀπὸ τὸ περίπτερον τῶν γυναικῶν...

ΖΕΒΡΙΕ.—Μπᾶ ! αὐτὸς ἦτον ποῦ...

ΜΑΡΕΤ.—Ναί, αὐτὸς, ὁ σήμερον ἀνάπηρος καὶ φιλόθρησκος, ἀλλὰ ὁ τότε ἐπικίνδυνος, ὁ συνέναχος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὡρμήσαμεν ἀμέσως καὶ τὸν ἠρπάσαμεν καὶ τὸν ἐσπρώξαμε καὶ τὸν ἐπνίξαμε γιὰ νὰ μᾶς πῇ τὸ μυστικὸν, δηλαδὴ ποία ἀπὸ τὰς τρεῖς γυναῖκας ἦτον ἡ ἐρωμένη του.

ΖΕΒΡΙΕ.—Τριπλοῦν αἴνιγμα ! Καὶ αἱ γυναῖκες τί ἔκαμαν ; ἠμύνθησαν ;

ΜΑΡΕΤ.—Θαυμασίως ! Χωρὶς καμμία νὰ δειλιάσῃ τὸ παράπαν. Μὲ ἕνα θάρρος καταπληκτικὸν ! Εἰς τοὺς κοιτῶνάς των, τοὺς ὁποίους ἀμέσως ἐπεσκεφθήμεν, οὔτε τὶ παραμικρὸν τεκμήριον, τὸ ἐλάχιστον ἴχνος!

ΖΕΒΡΙΕ.—Λοιπὸν αὐτὸς τί ἔκαμε ; Πῶς ἐδικαιολογήθη ;

ΜΑΡΕΤ.— Ἀπλούστατα, ἰσχυρίσθη ὅτι ἐπῆγε νὰ πάρῃ ἕνα βιβλίον ἀπὸ μίαν μικρὰν βιβλιοθήκην, ἡ ὁποία συνείχετο τῷ ὄντι μὲ τοὺς κοιτῶνας τῶν τριῶν γυναικῶν.

ΖΕΒΡΙΕ.— Αὐτὸ ἦτον εὔκολον νὰ ἐξελεχθῇ. Δὲν ἄναψε κανένα σπίρτο γιὰ νὰ εὕρῃ τὸ βιβλίο, νύκτα.

ΜΑΡΕΤ.— Δὲν εὑρέθη τίποτε.

ΖΕΒΡΙΕ.— Τότε ἕνα τεκμήριον πάρα πάνω εἰς βάρος του.

ΜΑΡΕΤ.— Βεβαίως. Ἀλλὰ ἐναντίον αὐτοῦ καὶ μιᾶς ἐκ τῶν τριῶν γυναικῶν, ἡ ὑλικὴ, ἡ ἀδιαφιλονείκητος ἀπόδειξις... ἐνοεῖς ;... αὐτὴ δὲν ἐπαρουσιάσθη.

ΖΕΒΡΙΕ.— Λοιπὸν, τί ἐκάματε ;

ΜΑΡΕΤ.— Τί νὰ κάμωμε ; Τίποτε ἐκτακτον. Ὁ βίος εἶνε τόσον ὀλιγώτερον ἡρωϊκὸς ἀπὸ τὸ θέατρον... καὶ τόσον ἐντελέστερος !... Τὸ κυνήγι ἐκεῖνο ἐματαιώθη κατόπιν τοῦ συμβάντος αὐτοῦ καὶ ἐχωρίσθημεν ἀμέσως. Ὅταν ἐπανήλθαμε στὸ Μέναχον ἡ οἰκειότης τῶν ἀδιασπάστων διελύθη· δὲν ἐπανεῖδα ἔκτοτε τοὺς δύο ἄλλους συζύγους καὶ ὑποθέτω θὰ διετέλουν εἰς τὴν ἰδίαν ψυχικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐγώ, μὲ τὴν αἰωνίαν ὑποψίαν περὶ τῆς γυναικός των.

ΖΕΒΡΙΕ.—Καὶ ἀπὸ τότε δὲν εὑρίσκεις τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος ;

ΜΑΡΕΤ.—Οὐδέποτε : Ἄλλως τε καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ μοῦ τὴν ἔλεγαν αὐτὴν τὴν λύσιν καὶ νὰ ἦτον ἐναντίον μου, δὲν θὰ μοῦ ἔκαμνε καμμίαν αἴσθησιν, ἀφοῦ ἔγεινα ἄλλος ἄνθρωπος.

ΖΕΒΡΙΕ.—Ἐναντίον σου ! Ὡραία ὑποψία !

ΜΑΡΕΤ.—Τρελλή, τὸ ξέρω, προσαπτομένη εἰς τὴν καυμένην τὴν Ἀντουανέτταν, τὸν Ἄγγελον, ὅπως τὴν ἔλεγες, ποῦ ἐξεπλήττετο γιὰ τὸ παραμικρὸν ἄτοπον, ποῦ ἡ καλλιτέρα της ἐνασχόλησις ἦτον νὰ κεντᾷ κοσμήματα γιὰ τὴν ἐκκλησίαν. (Ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐργασίαν του εἰς τὸ κιβώτιον). Ἔλα βοήθησέ με τώρα νὰ διαβάσωμε αὐτὰ τὰ παληόχαρτα, ὥστε νὰ τελειώσωμε ὅταν ἔλθῃ ὁ Βιλεμπρούν.

ΖΕΒΡΙΕ (Βοηθῶν αὐτόν).— Περίεργον, πῶς ὁ Βιλεμπρούν δὲν μοῦ ἀνέφερέ ποτε τίποτε.

ΜΑΡΕΤ.—Μπᾶ ! Ποῦ νὰ τὸ θυμᾶται τώρα πλέον ! Μήπως ὁμοιάζει κι' αὐτὸς καθόλου μὲ τὸ ἄτομον ποῦ ἦτον ἄλλοτε ;

(Ἐπί τινας στιγμὰς, χωρὶς νὰ ὁμιλοῦν οἱ δύο φίλοι διαβάζουν χαρτιά, τὰ ὁποῖα ἢ καίουν, ἢ τοποθετοῦν κατὰ στοιβάδας. Αἴφνης, καθὼς ἀναγινώσκει μίαν ἐπιστολὴν, ὁ Ζεβριὲ βγάζει μίαν ἀμυδρὰν ἀναφώνησιν.)

ΜΑΡΕΤ.—(Σηκώνει τὸ κεφάλι του). Τί ἔπαθες ;

ΖΕΒΡΙΕ, ταραγμένος, ζητεῖ νὰ κρύψῃ τὴν ἐπιστολήν.—Τίποτε !

ΜΑΡΕΤ.—Πῶς τίποτε ; Κι' αὐτὸ τὸ γράμμα, ποῦ τσαλακώνεις ; Τί ; τὸ κρύπτεις ; Δός μου το ! Δός μου το !

ΖΕΒΡΙΕ, ἀνθιστάμενος ! Ἀ, ὄχι !

ΜΑΡΕΤ, τοῦ τὸ παίρνει.—Θέλω νὰ μάθω. (Κυττάζει). Γράμματα τῆς Ἀντουανέττας. (Διαβάζει γρήγορα). Μετὰ τὴν τρομάραν τῆς φοβερᾶς νυκτὸς, δὲν θέλω, δὲν ἠμπορῶ πλέον !... Πρὲς Θεοῦ ! μὴ ἐπιχειρήσῃς πλέον τίποτε γιὰ νὰ μὲ ξαναιδῇς ! Καῦσε τὰς ἐπιστολάς μου, κατάστρεψε ὅλα ὅσα σοῦ μένουν ἀπὸ τὸ ἔγκλημά μας. Σοῦ γράφω φοβουμένη μήπως δὲν ἠμπορέσω νὰ σὲ ἰδῶ ἀπόψε στὴν πρεσβείαν. Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας φεύγομε γιὰ τὸ Λονδῖνον. Τετέλεσται ! Γ'γείαινε Ἰουλιανέ μου !...» (Μὲ φωνὴν πνιγμένην ἐξαλλος) Ἰουλιανέ μου ! Ὁ Βιλεμπρούν εἶνε ! Δὲν ὑπάρχει πλέον ἀμφιβολία ! Καὶ αὐτὰ ποῦ λέγει ἡ πρεσβεία... Λονδῖνον... Αὐτὴ ἦτον ! Ἀ ! τὴν ἀθλίαν. Αὐτὴ ἦτον! Καὶ ἔμεινε πλησίον μου ἐπὶ εἰκοσιπέντε ἔτη μὲ τὸ προσωπεῖον τῆς ὑποκρισίας της, καὶ ἐκράτησε τὸ μυστικὸν μέχρι τοῦ θανάτου της ! Ἀχ ! τί εἶνε αὐτὴ ἡ γυναῖκα ! Τί κάθαρμα ! Ἀγάπα την, περιποιήσου την, λυπήσου την ! Ἰδοὺ τί ἀχρεῖον ὂν ἐθρήνησα ! Ὁ ἥλιθιος !

Ἀνακλίνεται εἰς τὴν πολυθρόναν μὲ ἔξαψιν.

ΖΕΒΡΙΕ.—Μὰ δὲν εἶνε τώρα τρέλλα αὐτὸ ποῦ κάμνεις, νὰ ταράττεσαι ἔτσι ;

ΜΑΡΕΤ, ἐξηγριωμένος. — Αἰσθάνομαι τὴν χαρὰν τοῦ φόνου !

ΖΕΒΡΙΕ.—Παραλογίζεσαι, φίλε μου. Τώρα πλέον δὲν εὑρισκόμεθα στὰ 66. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα δὲν ὑπάρχει πλέον. Καὶ ἔπειτα, σύμφωνα μὲ τὴν θεωρίαν σου περὶ ἀλλοιώσεως τοῦ ἀνθρώπου, σὺ δὲν εἶσαι πλέον ὁ ζηλιάρης σύζυγος. Μὲ μίαν μνήμην θὰ τὰ βάλῃς ;

Ὁ Μαρὲτ, ὡς ὡρολόγιον φθαρὲν, ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ σταματῶν ὁριστικῶς, μένει ἀκίνητος, ἐξηντλημένος.

ΕΙΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ.—Ὁ κύριος Βιλεμπρούν.

ΜΑΡΕΤ.—Πῶς ! Αὐτὸς ὁ...

ΒΙΛΕΜΠΡΟΥΝ, παράλυτος στηριζόμενος εἰς δύο ράβδους.—Ἀ ! ἔσκασα, φίλε μου, ἕως ὅτου νὰ σὲ ἰδῶ τέλος πάντων, γιατὶ μὲ αὐτὸν τὸν ἀθλιέστατον καιρὸν, δὲν ἠμπορῶ νὰ σηκώσω τὰ ποδιά μου. Λοιπὸν, ἐσὺ πῶς εἶσαι ;

ΖΕΒΡΙΕ, ἀπαντῶν ἀντὶ τοῦ Μαρὲτ,—Πολὺ καλλιτέρα.

ΒΙΛΕΜΠΡΟΥΝ. — Ἔ ! Δόξα σοι ὁ Θεὸς! Τί νὰ κάμωμε...Ὑπομονή...νὰ ψευτοπερράσωμε κι' αὐτὰ τὰ λίγα χρόνια....

ΖΕΒΡΙΕ—Ἂς προσπαθήσωμε νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν τοὐλάχιστον καλά. Ἀκριβῶς πρὸ ὀλίγου ἔλεγα στὸν βαρῶνον ὅτι ἐνὰ βίστ...

ΒΙΛΕΜΠΡΟΥΝ. — Βίτς ! θαυμάσιον γιὰ τὰς μελαγχολικὰς ἰδέας. Μοῦ ἀρέσει καὶ πολύ. Ζεβριὲ, πλησιάσε μας, καυμένε, τὸ τραπεζάκι.

Ὁ Ζεβριὲ σπεύδει νὰ φέρῃ τὸ τραπεζάκι, ἐνῷ ὁ Βιλεμπρούν, κάθεται ἀπέναντι τοῦ Μαρὲτ καὶ τὰ κεριά.

ΜΑΡΕΤ. — Φροντίζω ἐγὼ γιὰ τὸ φῶς. Τσαλακώνει τὴν ἐπιστολὴν τῆς Ἀντουανέττας τὴν ἀνάπτει εἰς τὴν λάμπαν καὶ ἔρχεται βραδέως νὰ ἀνάψῃ τὰ κεριά.

ΒΙΛΕΜΠΡΟΥΝ (καθήσας καὶ κυττάζων τὴν καιομένην ἐπιστολήν.—Μπᾶ αὐτὸ εἶνε γράμμα τῆς γυναικός σου.

(Στρεφόμενος πρὸς τὸκιβώτιον) Δικό της εἶνε ὅλον τὸ χαρτοβασίλειον; Ἀ ! ναί, αὐτὸ δὲν μὲ ἐκπλήττει...εἶχε μανίαν ὅλω νὰ γράφῃ ἡ μακαρίτισσα. (Πρὸς τὸν Μαρὲτ ζωηρῶς :) Ἔ ! θὰ καῇς !

ΜΑΡΕΤ, πετῶν τὴν στάκτην τοῦ ἀποτεφρωθέντος ἐντελῶς χαρτιοῦ. —Ἔτσι ! (Κάθεται, καταιδάζει τοὺς μικροὺς καταυγαστῆρας τῶν κεριῶν, ἀνακατώνει τὰ χαρτιὰ μὲ τὴν χαρὰν ὅτι ἐπανευρίσκει προσφιλῆ του διασκέδασιν, μεθῦ, ἡσύχως λέγει εἰς τὸν ὑπηρέτην.) Ἰωσήφ, οἱ κύριοι θὰ δειπνήσουν ἐδῶ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 7328 τοῦ 1901 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Ἀδριανοῦ Κόλετ κατοίκου Λαυρίου καὶ τῶν ἐναγομένων 1) Τερεζίνας χήρας Πέτρου Φιλίπ κατοίκου Μασσαλίας 2) Αἰκατερίνης ἡ Μαρίας χήρας Ἐρρίκου Φιλίπ, τὸ γένος Γκινάκα, ὡς νομίμου ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων τέκνων τῆς Θηρεσίας Πέτρου καὶ Ἐρρίκου 3) Ἑλένης Φιλίπ, κατοίκου Ἀθηνῶν 4) Θηρεσίας θυγατρὸς Πέτρου Φιλίπ κατοίκου Μασσαλίας 5) Μπουρνὲ Φιλίπ Σιδε-Ἀερ Ἀλγερίας 6) Μαρίου Φιλίπ κατοίκου Ἀθηνῶν 7) Ἀδριανοῦ Τουφερῆ ὡς νομίμου ἐπιτρόπου τῆς ἀνηλίκου θυγατρὸς του Ἰωσηφίνης 8) Θηρεσίας 9) Ἀλεξάνδρου καὶ 10) Ἐρρίκου Τουφερῆ ἐγγόνου τοῦ Πέτρου Φιλίπ κατοίκου Ἀθηνῶν 11) Οὐρβανοῦ Φιλίπ κατοίκου Μασσαλίας.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῶν ἐναγομένων.

Δέχεται τὴν κατ' αὐτῶν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος.

Ὑποχρεοῖ τοὺς ἐναγομένους ἕκαστον κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ ἐν τε τῷ ἱστορικῷ τῆς ἀποφάσεως νὰ πληρώσωσι τῷ ἐνάγοντι δραχ. 5407 καὶ 75)οο ἐντόκως πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἄχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν. Καὶ

Καταδικάζει τοὺς ἐναγομένους εἰς τὰ τοῦ ἐνάγοντος ἔξοδα ἐκ δρ. 70 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουλίου 1901.

Ὁ Προεδρεύων Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ — Ὁ ὑπογραμματεὺς Κ. Καισαΐτης

Ἐδημοσιεύθη δ' αὐτόθι τῇ 11 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Προεδρεύων Π. ΙΑΤΡΙΔΗΣ — Ὁ ὑπογραμματεὺς Κ. Καισαΐτης

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος Δ. Ι. ΤΣΑΤΣΟΣ

CHRISTMAS
ET NEWYEAR S' PRESENTS

ΔΩΡΑ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πώλησις λιανική. Δι' ὀλίγας ἡμέρας

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 9 τῆς ὁδοῦ Μουσῶν ἀποθήκην θὰ εὕρητε εἰς τιμὰς πράγματι ἠλαττωμένας διάφορα ἰαπωνικὰ εἴδη, ἤτοι σερβίς καὶ φλυτζάνια τείου. σοκολάτας καὶ καφφὲ, εἴδη μεταξωτὰ καὶ μετάλλινα. παραβάν, παιγνίδια, μανδήλια, σκεύη, δίσκους ξυλίνους καὶ μεταλλίνους, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα εὐρωπαϊκὰ εἴδη ἐπάργυρα καὶ ἐπίχρυσα. Σάπωνας ἀρωματικοὺς καὶ ἀρώματα.

Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω καταλληλότατα διὰ δῶρα, εἶνε προσιτὰ εἰς ὅλα τὰ βαλάντια. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

Δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας.

Ὁδὸς Μουσῶν ἀρ. 9. Πλατεῖα Συντάγματος.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΧΡΗΜΑΤΩΝ
ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΓΟΡΩΝ

Δι' ὅσους θέλουν ν' ἀγοράσουν ἢ νὰ πωλήσουν οἰκίας, οἰκόπεδα, ἀγροὺς, κήπους κτλ. Νὰ τοκίσουν τὰ χρήματά των ἀσφαλῶς. Νὰ δανείσουν χρήματα ἐπὶ ὑποθήκῃ.

ΤΟ ΠΕΣΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΥΛΓΡΟΥ ΔΕΤΜΕΖ
ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 10

Ἐνεργεῖ ἀγοραπωλησίας οἰκιῶν, οἰκοπέδων, ἀγρῶν, κήπων κτλ.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΟΙΚΙΩΝ
καταστημάτων καὶ οἱαδήποτε ἄλλας.

ΔΑΝΕΙΑ ΕΝΓΥΠΟΘΗΚΑ

Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν. Εἰσπράξεις τόκων καὶ ἐνοικίων καὶ οἱανδήποτε σχετικὴν ἐργασίαν.

ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ

ἐνοικίων καὶ ἀπαιτήσεων δημοσίου ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου προεξοφλητοῦ.

Λουκᾶς Τζ. Πετροπουλέας

ΤΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ
ΙΩ. Θ. ΖΥΓΟΥΡΑΚΗ ΙΑΤΡΟΥ

Ἐξόχως θεραπευτικὸν φάρμακον, ἀναστέλλον τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν καὶ ἐπιταχύνον τὴν ἀναφύσιν τούτων, ἐξαφανίζον δ' ἐξ ὁλοκλήρου τὴν πityρίασιν.

Πωλεῖται εἰς τὰ φαρμακεῖα ἐν Ἀθήναις μὲν Σταύρου Βαλτῆ, ὁδὸς Σταδίου. Ν. Ὀλυμπίου ὁδὸς Ἑρμοῦ καὶ Ἀριστείδου Λούρου, πλατεῖα Ἁγίων Θεοδώρων, ἐν Πάτραις δὲ εἰς τὸ φαρμακεῖον Δαδιώτου. Τιμὴ ἑκάστης φιάλης δραχ. 5.

Ἐνοικιάζονται ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ οἰκείῳ δωμάτιον ἐν χώρῳ καλῶς ἐπιπλωμένον πληροφορίαι παρ' ὁδῷ Τζωρτζῆ ἀριθ. 18 Α'.

ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ
ΦΙΛΑΔΟΡΑΙ
Στοῦ ΜΠΡΟΥΜΗ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Η ΕΥΘΗΝΙΑ ΣΤΟΥ ΤΣΟΚΑ

Τοῖς Κυρίοις σας καὶ ἅπαντα τὸ Πολιτικόν σας πρόσωπον χονδρικῶς ἀπὸ τὸ Ἐργοστάσιον τῶν πνευματικῶν Γεωργίου Τσοκᾶ
Ὁδὸς Αἰόλου 82. παρὰ τῇ Χρυσοσπηλαιωτίσσῃ

ΕΝΤΕΛΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΑΠΗΛΠΙΣΜΕΝΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

Τοὺς ἐγκαταλελειμμένους ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, τοὺς πάσχοντας ἐκ χρονιωτάτης

Βλενορροίας, Συφίλιδος

καὶ πάντων τῶν ἀφροδισιακῶν παθῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν θεραπεύει ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος ὁ συφιλιδολόγος ἰατρὸς κ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

δι' ὅλως ἰδιαιτέρων φαρμάκων, τούτων μόνον πληρωνομένων.

Ὁδὸς Ἀδριανοῦ ἀρ. 615
(Κέντρον Πλάκας)
Ὧραι ἐπισκέψεως 1—4 μ. μ.

Ἐνοικιάζονται ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ λιμένος Μουνυχίας δύο μάνδραι δι' ἀποθήκην ἀνθράκων κ. τ. λ. Πληροφορίαι ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀρ. 17.

ΓΝΗΣΙΑΙ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΛΗΡΗΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΔΩΡΕΑΝ, ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΩΡΕΑΝ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΠΑΝ ΕΙΔΟΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
διὰ τὴν Ἑλλάδα :
ΑΘΗΝΑΙ
Ὁδὸς Πατησέων
ἀρ. 55

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΟΔΟΣ

Ἡ νεωτέρα καὶ τελειοτέρα ραπτομηχανὴ Σίγγερ δι' οἰκογενειακὴν χρῆσιν, ἡ μετὰ κεντρικοῦ πηνίου (Σαντρὰλ Μπομπὶν) κατασκευάζει ἐκτὸς πάσης ἄλλης ἐργασίας καὶ τελειότατα κεντήματα μὲ μεγάλην εὐκολίαν χωρὶς νὰ προστίθεται ἰδιαίτερον ἐργαλεῖον.

Κεντρικὸν κατάστημα
ὁδὸς Σταδίου
ἀριθ. 47

Κατοστήματα καὶ Ὑποπρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς ἀποφυγὴν παραποιήσεων ζητήσατε τὸ ἔναντι Σῆμα τοῦ Ἐργοστασίου.

ΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΔΟΝΤΑΙ
ΚΑΙ ΜΕ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

THE SINGER MANF. CO.
TRADE MARK

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ — ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΡΤΟΥΝΑ
ΙΑΤΡΟΥ

Θεραπεύονται ριζικῶς, ἀλανθάστως καὶ ταχέως, ἅπαντα τ' ἀνωτέρω νοσήματα καὶ ἡ χρονιωτάτη βλεννόρροια, διὰ τῶν νεωτάτων καὶ τελειοτάτων ἐργαλείων καὶ θεραπευτικῶν μεθόδων τῶν διασημοτέρων συφιλιδολόγων Fournier, Finger, Guyon, [illegible] μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας ἐν τοῖς Εἰδικοῖς Θεραπευτηρίοις τῆς Εὐρώπης. Ἡ σπερματόρροια καὶ ἀνεκανότης ἀποτελεσματικώτατα.

ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ—ΟΡΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Πλήρης ἀντισηψία ἐργαλείων προλαμβάνει τὴν μετάδοσιν τῶν νοσημάτων.

Ὧραι ἐπισκέψεως : 8—11 π. μ. 1—5 μ. μ. 8—9 ἑσπέρας

10—Ὁδὸς Εὐριπίδου (Παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους)—10

ΝΕΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ-ΟΥΡΟΠΟΙΟΓΕΝΝ